РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

24 май 2007 година*

По дело C-45/05

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия) с акт от 2 февруари 2005 г., постъпил в Съда на 4 февруари 2005 г., в рамките на производство по дело

Maatschap Schonewille-Prins

срещу

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н R. Schintgen, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis (докладчик) и г-н L. Bay Larsen, съдии,

* Език на производството: нидерландски.

генерален адвокат: г-н P. Léger,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 април 2006 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Maatschap Schonewille-Prins, от г-н E. Buys, директор на Denkavit Nederland BV,

— за нидерландското правителство, от г-жа H. G. Sevenster и г-н M. de Grave, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н T. van Rijn и г-н F. Erlbacher, както и от г-жа M. van Heezik, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 13 юли 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на

пазара на говеждо и телешко месо (ОВ L 160, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 80) и на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета (ОВ L 204, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 34, стр. 186), както и на Регламент (ЕИО) № 3887/92 на Комисията от 23 декември 1992 година за установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността (ОВ L 391, стр. 36) и на Регламент (ЕО) № 2419/2001 на Комисията от 11 декември 2001 година за установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността, установени с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета (ОВ L 327, стр. 11). По отношение на Регламент № 1254/1999 горепосоченото запитване се отнася и до действителността на член 21 от него.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между специализираното в говедовъдство дружество на фермери Maatschap Schonewille-Prins (наричано по-нататък „Schonewille“) и Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (министъра на земеделието, природата и качеството на храните, наричан по-нататък „министърът“) във връзка с отказа на последния да му отпусне премиите за клане на говеда, за които дружеството предварително е подало заявление.

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Съгласно член 11 от Регламент № 1254/1999 производител, който отглежда говеда, може да се ползва от премия за клане, предоставяна при клане на животни, които отговарят на съответните изисквания, или при износа им за трета страна.

4 В това отношение член 21 от посочения регламент уточнява:

„За да има право на директни плащания съгласно настоящата глава, дадено животно се идентифицира и регистрира в съответствие с Регламент (ЕО) № 820/97.“

5 Съображение 18 от Регламент № 1254/1999 гласи:

„директните плащания следва да са обвързани със спазване от страна на заинтересованите животновъди на съответните правила на Общността за идентификация и регистрация на говедата; [...]“

6 Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета от 21 април 1997 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо (ОВ L 117, стр. 1) е отменен, считано от 1 септември 2000 г., с Регламент № 1760/2000.

7 В съображения 4—7 от Регламент № 1760/2000 се посочва:

„В резултат от нестабилността на пазара на говеждо месо и продукти от говеждо месо, причинена от кризата със спонгиформната енцефалопатия по едрия рогат добитък, подобряването на прозрачността на условията за производство и търговия с въпросните продукти, по-специално по отношение

на възможност за проследяване, оказа положително въздействие върху консумацията на говеждо месо. За да се поддържа и засили това доверие на потребителите в говеждото месо и да се избегне тяхното подвеждане, е необходимо да се разработи рамка, в която информацията се предоставя на консуматорите чрез достатъчно и ясно етикетиране на продукта.

В тази връзка е особено важно да се създаде, от една страна, стабилна система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък в етапа на производство [...].

Чрез гаранциите, които предоставя това подобрение, ще се изпълнят някои изисквания от обществен интерес, по-специално защита на здравето на човека и животните.

В резултат на това ще се подобри доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и продуктите от говеждо месо и ще се запази по-високо ниво на защита на общественото здраве и ще се укрепи продължаващата стабилност на пазара на говеждо месо."

8 Член 7, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„С изключение на превозвачите, всеки животновъд трябва:

— да води актуален регистър,

— след започване на работа на компютризираната база данни, да докладва на компетентния орган всяко преместване до и от стопанството и всички раждания и смъртни случаи на животни в стопанството, заедно с датите на тези събития, в срок, фиксиран от държавата-членка в рамките на три до седем дни от настъпването на събитието. Въпреки това, по искане на държава-членка и в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, Комисията може да определи обстоятелствата, при които държавите-членки могат да удължат максималния срок и да предвидят специални правила, приложими при преместване на едър рогат добитък, когато такъв е изведен на лятна паша в различни планински райони."

9 Член 22, параграф 1 от същия регламент предвижда:

„Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите на настоящия регламент. [...].

Всяка санкция, която държавата-членка налага на титуляр [да се чете: „животновъд"], е пропорционална на тежестта на нарушението. [...]"

10 Член 11, параграф 1 от Регламент № 3887/92 гласи:

„Санкциите, предвидени в настоящия регламент, се прилагат, без да се засяга действието на допълнителни санкции, предвидени на национално равнище." [неофициален превод]

11 Регламент № 3887/92 е отменен, считано от 1 януари 2002 г., с Регламент № 2419/2001.

12 Член 44 от Регламент № 2419/2001 посочва:

„1. Намаленията и изключванията, предвидени в настоящия дял, не се прилагат, когато фермерът е изпратил фактически точна информация или когато може да покаже по всякакъв друг начин, че не е допуснал нарушение.

2. Намаленията и изключванията, предвидени в настоящия дял, не се прилагат към онези части от заявлението за помощ, за които фермерът е информирал писмено компетентния орган, че са неточни или че са станали неточни след подаването на заявлението, при условие че фермерът не е бил информиран за намерението на компетентния орган да извърши проверка на място и че органът вече не е информирал фермера за нередовности, установени в заявлението.

На базата на информацията, предоставена от фермера, съгласно първа алинея, заявлението се поправя така, че да отрази действителното положение.“ [неофициален превод]

13 Разпоредбата на член 45 от същия регламент гласи:

„1. За говеда, за които е подадено заявление за отпускане на помощ, член 44 се прилага от датата на подаване на заявлението в случай на грешки или пропуски във връзка с данните в компютризираната база данни.

2. За говеда, за които не е подадено заявление за отпускане на помощ, намаленията и изключванията, предвидени в член 39, не се прилагат, ако

фермерът информира компетентния орган за корекциите и допълненията, които следва да бъдат направени в компютризираната база данни, и ако фермерът не е бил информиран за намерението на компетентния орган да извърши проверка на място.“ [неофициален превод]

14 Член 47, параграф 2 от Регламент № 2419/2001 гласи:

„2. При спазване на разпоредбите на член 6 от Регламент (ЕО) № 2988/95 на Съвета намаленията и изключванията, предвидени в настоящия регламент, се прилагат, без да се засяга действието на допълнителни санкции, които могат да са приложими по силата на други разпоредби на общностното право или на националните законодателства.“ [неофициален превод]

Национална правна уредба

15 Правилникът на Службата по добитъка и месото от 1998 г. за идентификацията и регистрацията на едрия рогат добитък (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, наричан по-нататък „Правилник PVV“) съдържа следния текст:

„Член 12

1. Животновъдът, с изключение на превозвача, е задължен да впише в регистъра точно и изчерпателно данните, посочени в член 4, параграф 3 и в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 820/97.

[...]

Член 13

1. Животновъдът, с изключение на превозвача, е задължен да уведоми Службата в срок от три работни дни за данните, посочени в член 12, параграф 1 от този правилник [...]“

16 Правото на премия за клане е предвидено в Наредбата за премиите за животни, отпускани от Общността (Regeling dierlijke EG-premies, Stcrt. 1996, nº 80, наричана по-нататък „Regeling“).

17 Член 2.3, параграф 2 от Regeling предвижда:

„Клането или износът за трета страна на говедо на възраст поне осем месеца към момента на клането или на износа за трета страна съгласно данните в регистъра за идентификация и регистрация дава правото на премия, изплащана на производителите въз основа на заявление от тях, съгласно разпоредбите на настоящата Regeling и на Регламенти № 1254/1999 и № 2342/1999.“

18 Член 2.4б, параграф 2 от Regeling уточнява:

„Заявленията за отпускане на премия за клане на говеда в кланица, намираща се в Нидерландия, се подават с уведомлението, което прави ангажираната с клането кланица в регистъра за идентификация и регистрация, в съответствие с разпоредбите на Правилник PVV.“

19 Член 4.9 от Regeling гласи:

„1. Не се изплаща премия за говеда, по отношение на които производителят не се е съобразил в двадесет и пет дневен срок с разпоредбите, които се прилагат по отношение на него по силата на Правилник PVV във връзка с уведомлението в регистъра за идентификация и регистрация, за датата на раждането, датата на пристигането или датата на отпътуването от неговото стопанство, или за датата на клането или на износа за трета страна, доколкото задължението за съответното уведомление е възникнало на 1 януари 2000 г. или след тази дата.

2. Премията се намалява с 25 % за говеда, по отношение на които производителят се е съобразил не своевременно, а в двадесет и пет дневен срок от настъпването на съответното събитие, с разпоредбите, които се прилагат по отношение на него по силата на Правилник PVV във връзка с уведомлението в регистъра за идентификация и регистрация, за датата на раждането, датата на пристигането или датата на отпътуването от неговото стопанство, или за датата на клането или на износа за трета страна, доколкото задължението за съответното уведомление е възникнало на 1 януари 2000 г. или след тази дата."

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

20 На 1 февруари 2001 г. Schonewille прави искане до министъра по силата на Regeling да му бъде отпусната премия за клане за 365 говеда.

21 С решение от 24 юни 2002 г. министърът приема, че само 260 от говедата, които са предмет на заявлението за премия за 2001 г., отговарят напълно или частично на условията за отпускане на тази премия.

22 С писмо от 23 юли 2002 г. Schonewille подава жалба срещу това решение. На 19 август 2002 г. министърът приема решение за поправка, в което преценява, че още 15 говеда отговарят на условията за отпускане на пълния размер на посочената премия и че друго животно не отговаря напълно на условията за нейното предоставяне.

23 След размяната на различни документи между страните в главното производство, в което Schonewille поддържа своята жалба, на 18 юни 2003 г. министърът взема ново решение. Той преценява жалбата за недопустима относно премията за клане за 15-те допълнителни животни, за които вече е било определено, че отговарят на условията за отпускането ѝ, и за неоснователна по отношение на останалите искания в нея.

24 Впрочем с това решение министърът от една страна отхвърля изцяло заявлението за премия за едно говедо, на основание че уведомлението в регистъра за идентификация и регистрация не е било направено в срока, предвиден в член 4.9, параграф 1 от Regeling. От друга страна той намалява с 25 % исканата премия за една група говеда на основание на разпоредбите на член 4.9, параграф 2 от Regeling.

25 На 30 юли 2003 г. Schonewille подава жалба срещу това решение от 19 юни 2003 г. пред препращащата юрисдикция.

26 В главното производство според Schonewille министърът неправилно е приел, че закъснялото уведомление в регистъра за идентификация и регистрация за датата на пристигане на едно говедо в едно стопанство е можело да бъде основание за отказа или за намалението на премията за клане. Според дружеството съответствието на условията, на които трябва да отговарят говедата за отпускане на премията, трябва да се преценява изключително въз основа на член 21 от Регламент № 1254/1999. Тъй като този член изисква единствено животното да бъде идентифицирано и регистрирано в съответствие с Регламент № 1760/2000, Schonewille счита, че министърът не може да поставя

в рамките на идентификацията и регистрацията на говедата допълнителни условия за горепосоченото съответствие, като например изискванията, свързани с датата на уведомлението в горепосочения регистър, предвидени в член 4.9 от Regeling.

27 Според препращащата юрисдикция въпросът, който се поставя в конкретния случай, по същество е дали, като се имат предвид констатираните нередовности в уведомленията, направени от Schonewille до администратора на регистъра за идентификация и регистрация за датите на пристигане на говедата в стопанството, министърът е имал основание да изключи напълно или частично правото на премия за клане на основание на Регламент № 1254/1999.

28 При тези условия College van Beroep voor het bedrijfsleven решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 21 от Регламент (ЕО) № 1254/1999 да се тълкува в смисъл, че всяка нередовност в прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 по отношение на едно животно води до пълното изключване на премията за клане за това животно?

2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, действителен ли е член 21 от Регламент (ЕО) № 1254/1999, като се имат предвид по-конкретно произтичащите от него последици?

3) Прилагат ли се членове 44 и 45 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 спрямо нередовности в прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000?

4) Ако отговорът на третия въпрос е утвърдителен, означава ли правилното прилагане на член 45 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 в контекста на член 44, че премията за клане не се изключва в случай на небрежност, допусната в уведомлението за данните до администратора на компютризираната база данни, ако предадените данни, каквито в конкретния случай са данните за пристигането, са напълно точни (и са били такива от самото начало, следователно без да е необходима корекция)? Ако това не се отнася до всички случаи на небрежност, отнася ли се за положението в конкретния случай, в който небрежността се състои в предаването на данните със закъснение (от няколко дни или седмици), при положение че клането е било извършено доста по-късно?

5) Трябва ли член 11 от Регламент (ЕО) № 3887/92 и/или член 22 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 и/или член 47, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 да се тълкуват в смисъл, че на държавите-членки се разрешава да изключват правото на премия за клане, изведено от общностната уредба, или да внасят намаления в него с налагането на национална санкция, чиято цел е да гарантира спазването на разпоредбите на този регламент?

6) Ако отговорът на петия въпрос е напълно или частично утвърдителен, прилагат ли се по аналогия изключенията, предвидени на общностно равнище от намаленията и изключванията в Общността, и по-конкретно членове 44 и 45 от Регламент (ЕО) № 2419/2001, към националните намаления и изключвания?

7) Ако отговорът на шестия въпрос е утвърдителен, правилното прилагане по аналогия на член 45 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 в контекста на член 44 има ли за последица, че нередовностите в уведомяването за данни в компютризираната база данни, и по-конкретно закъснялото предаване на тези данни, не могат да доведат до изключване на премията за клане, ако данните, вписани в регистъра, като например в конкретния случай датата на пристигане, са напълно точни?“

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

29 С първия си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 21 от Регламент № 1254/1999 трябва да се тълкува в смисъл, че неспазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за преместването на едно говедо до или от едно стопанство, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, води до изключване от ползването на премия за клане за това животно.

30 Съгласно установената съдебна практика при тълкуването на разпоредби на общностното право е важно да се вземе предвид не само съдържанието им, но и техният контекст и целите на правната уредба, в която се съдържат (вж. по-конкретно Решение от 13 ноември 2003 г. по дело Granarolo, C-294/01, Recueil, стр. I-13429, точка 34 и Решение от 7 декември 2006 г. по дело SGAE, C-306/05, Recueil, стр. I-11519, точка 34).

31 По смисъла на член 21 от Регламент № 1254/1999, за да се ползва от премия за клане, едно животно „трябва да се идентифицира и регистрира в съответствие с регламента [№ 1760/2000]".

32 От редакцията на посочения член е ясно, че както се посочва в съображение 18 от Регламент № 1254/1999, отпускането на премия за клане е обвързано със спазване, от страна на заинтересованите животновъди, на правилата на Общността, приложими към идентификацията и регистрацията на говедата.

33 Всъщност трябва да се изтъкне, че в съображение 28 от Регламент № 2419/2001 изрично се посочва, че „правилната идентификация и регистрация на говедата е условие [за отпускане на премия за клане] съгласно член 21 от Регламент [...] № 1254/1999". [неофициален превод]

34 Освен това, както се напомня в съображение 8 от Регламент № 1760/2000, „животните, предназначени за търговия в рамките на Общността, трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на правилата на Общността и регистрирани по такъв начин, че предприятията, центровете или организациите по произход или транзит да могат да бъдат проследявани и [...] преди 1 януари 1993 г. обхватът на тези идентификационни и регистрационни системи трябва да бъде разширен, така че да включва движението на животни в рамките на територията на всяка държава-членка".

35 В това отношение, що се отнася по-конкретно до регистрацията на говедата, съгласно член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000 всеки животновъд „докладва на компетентния орган всяко преместване до и от стопанството и всички раждания и смъртни случаи на животни в стопанството, заедно с датите на тези събития, в срок, фиксиран от държавата-членка в рамките на три до седем дни от настъпването на събитието. Въпреки това, по искане на държава-членка и в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, Комисията може да определи обстоятелствата, при които държавите-членки могат да удължат максималния срок и да предвидят специални правила, приложими при преместване на едър рогат добитък, когато такъв е изведен на лятна паша в различни планински райони."

36 Трябва да се констатира, че редакцията на тази разпоредба е императивна, като в нея подробно се излага обхватът на задължението за уведомление, което имат животновъдите, и се определя прецизно срокът за изпълнение на това задължение, предоставен на тези животновъди.

37 Също така е уместно да се изтъкне, че посочената разпоредба, in fine, определя прецизно правилата за продължаване на горепосочения срок. Прецизното излагане на тези правила обаче би било лишено от полезно действие, ако животновъдите разполагат с възможността да не спазват този срок.

38 От посоченото следва, че тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че всеки животновъд е задължен да спазва предоставения му срок, когато подава уведомление в компютризираната база данни за преместването на едно говедо до или от своето стопанство.

39 Такова тълкуване освен това е в съответствие с изричната формулировка в член 9 от Регламент (ЕО) № 911/2004 на Комисията от 29 април 2004 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета относно ушните марки, паспортите и регистрите на стопанствата (ОВ L 163, стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 201), според който животновъдът трябва да извърши посоченото уведомление в срок от три до седем дни.

40 Нещо повече, това тълкуване се потвърждава от целите, преследвани от Регламент № 1760/2000, които, както е видно от съображения 4—7 от него, са да се подобри доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и на продуктите от това месо, да се запази защитата на общественото здраве и да се укрепи продължаващата стабилност на пазара на говеждо месо.

41 За постигането на тези цели е задължително във всеки момент системата за идентификация и регистрация на говедата да бъде напълно ефикасна и надеждна, така че по-конкретно да позволява на компетентните органи в случай на епизоотия да локализират в най-кратки срокове произхода на едно животно и да предприемат незабавно необходимите мерки за предотвратяването на каквато и да било опасност за общественото здраве. Това обаче не би се постигнало, ако животновъдът не подаде уведомление за преместването на неговите говеда в компютризираната база данни в срока, предписан в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000.

42 Освен това трябва да се установи, че задължението за уведомление в срока, предвиден в посочения член, не е предмет, освен посоченото в него изключение, на каквото и да било друго изключение, изрично предвидено в общностните разпоредби, дори в разпоредбите на Регламент № 1254/1999, които обвързват отпускането на премия за клане със спазването на общностните правила, приложими към идентификацията и регистрацията на говедата, съставна част от които са разпоредбите на член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000.

43 С оглед на предходните съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 21 от Регламент № 1254/1999 трябва да се тълкува в смисъл, че неспазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за преместването на едно говедо до или от едно стопанство, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, води до несъответствие с условията за отпускане на премия за клане за говедото и следователно до изключване от ползването на тази премия за това животно.

По втория въпрос

44 С втория си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали последиците от член 21 от Регламент № 1254/1999, така както са изложени в отговора на първия въпрос, не са непропорционални до степен, в която могат до доведат до недействителността на посочената разпоредба.

45 В това отношение трябва да се напомни, че принципът на пропорционалността, който е част от общите принципи на общностното право, изисква актовете на общностните институции да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, следвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а причинените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. по-конкретно Решение от 5 октомври 1994 г. по дело Crispoltoni и др., C-133/93, C-300/93 и C-362/93, Recueil, стр. I-4863, точка 41, както и Решение от 5 май 1998 г. по дело National Farmers' Union и др., C-157/96, Recueil, стр. I-2211, точка 60).

46 По отношение на съдебния контрол на посочените по-горе условия общностният законодател разполага в областта на Общата селскостопанска политика с дискреционна власт, която съответства на политическите отговорности, възложени му с членове 34—37 ЕО. Следователно явно неподходящият характер на мярка, постановена в тази област, по отношение на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, единствен може да накърни законосъобразността на такава мярка (вж. посочените по-горе Решение по дело Crispoltoni и др., точка 42, както и Решение по дело National Farmers' Union и др., точка 61).

47 Освен това трябва да се уточни, че когато общностният законодател определя условията за отпускане на определена помощ, изключването, до което води неспазването на едно от тези условия, представлява не санкция, а просто

последица от неизпълнението на посочените условия, предвидени в закона (вж. в този смисъл Решение от 11 ноември 2004 г. по дело Toeters и Verberk, C-171/03, Recueil, стр. I-10945, точка 47).

48 Член 21 от Регламент № 1254/1999 обвързва отпускането на премия за клане със спазването на общностните правила, съдържащи се в разпоредбите на Регламент № 1760/2000, които са приложими към идентификацията и регистрацията на говедата. Член 7, параграф 1, второ тире от тях изисква спазването на срок за уведомление в компютризираната база данни за преместването на едно говедо до или от едно стопанство. От това следва, че неспазването на този срок води до изключване от ползването на премия за клане за съответното говедо, като това изключване е просто последица от неизпълнението на някое от условията за отпускане на съответната премия.

49 Видно от точки 40 и 41 от настоящото решение, задължението за спазване на срока за уведомление, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, придобива особено значение в рамките на общностните правила, които са приложими към идентификацията и регистрацията на говедата.

50 Всъщност това задължение, което позволява на компетентните органи да локализират бързо произхода на едно животно в случай на епизоотия и да предприемат незабавно необходимите мерки за предотвратяването на каквато и да било опасност за общественото здраве, се вписва в целите на системата за идентификация и регистрация на говедата, изложени в съответните точки, и по-конкретно в целта да се гарантира възможност за ефективно проследяване в реално време на тези животни, която е от съществено значение по съображения за обществено здраве. Следователно това задължение не може да се разглежда като представляващо явно неподходяща мярка по отношение на посочените по-горе цели.

51 Следва обаче да се изтъкне, че изключването от ползването на премия за клане в случай на просрочване на уведомлението в компютризираната база данни се отнася само за говедата, за които не е изпълнено задължението за регистрация, предписано в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000.

52 Ето защо на втория въпрос следва да се отговори, че неговото разглеждане не е разкрило какъвто и да било елемент от такова естество, което от гледна точка на принципа на пропорционалността да засегне действителността на член 21 от Регламент № 1254/1999, доколкото според него говедо, за което не е бил спазен срокът за уведомяване, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, не отговаря на условията за отпускане на премия за клане, и следователно води до изключване от ползването на тази премия за това животно.

По третия и четвъртия въпрос

53 С третия и четвъртия си въпрос, които следва да се разгледат съвместно, препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 се прилагат към изключване от ползването на премия за клане за говедо, данните за чието преместване до или от стопанството не са подадени в компютризираната база данни в срока, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, в случаите, в които тези данни, предадени със закъснение в посочената база, са точни.

54 Най-напред трябва да се уточни, както изтъква генералният адвокат в точка 67 от своето заключение, че Регламент № 2419/2001 по принцип не е приложим към фактите в главното производство, тъй като те попадат в приложното поле ratione temporis на Регламент № 3887/92.

55 При все това в решението си от 1 юли 2004 г. по дело Gerken (C-295/02, Recueil, стр. I-6369, точка 61) Съдът е приел, че член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166) трябва да се тълкува в смисъл, че в случай на заявление за помощи „за животни", което попада в приложното поле ratione temporis на Регламент № 3887/92 и страда от нередовност, водеща до налагането на санкция по силата на член 10, параграф 2, буква а) от последния регламент, понастоящем член 10б, параграф 2, първа и втора алинея, след измененията, въведени с Регламент (ЕО) № 2801/1999 на Комисията от 21 декември 1999 г. (ОВ L 340, стр. 29), компетентните органи трябва да прилагат с обратна сила разпоредбите на член 44, параграф 1 от Регламент № 2419/2001, поради това че тези разпоредби предвиждат по-леки санкции по отношение на съответното поведение (вж. също така Решение от 8 март 2007 г. по дело Campina, C-45/06, Сборник, стр. I-2089, точки 32 и 33).

56 От това следва, че изключенията, предвидени в членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, се прилагат с обратна сила по отношение на санкциите, наложени във връзка със заявленията за помощи, които попадат в приложното поле ratione temporis на Регламент № 3887/92, доколкото прилагането на посочените членове води до по-леки санкции от санкциите, приложими по силата на последния регламент, който не предвижда такива изключения.

57 Що се отнася до материалния обхват на членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, е уместно да се изтъкне, че член 44, параграф 1 ограничава прилагането на изключенията, предвидени в посочените членове, до намаленията и до изключванията, съдържащи се в разпоредбите на дял IV от същия регламент. От това следва, като се имат предвид изводите, направени в решението по дело Gerken, цитирано по-горе, че в рамките на Регламент № 3887/92 посочените изключения биха могли да се отнасят само до санкции като посочените в цитирания член 10б. Този член, който предвижда санкции, състоящи се в намаления и изключвания от общия размер на помощта, за която може да претендира животновъдът, има за цел, както уточнява генералният адвокат в точка 70 от своето заключение, налагането на финансова санкция на животновъда поради установеното разминаване между декларирания брой животни в заявлението за помощ и установения брой животни, които отговарят на изискванията.

58 Както е видно обаче от точка 48 от настоящото решение, изключването от ползването на премия за клане за говедо, данните за чието преместване до или от стопанството не са били подадени в компютризираната база данни в срока, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, не представлява санкция, а просто последица от неспазването на условията, които трябва да бъдат изпълнени за отпускане на посочената премия.

59 Следователно изключенията, предвидени в членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, не могат да се отнасят до такова изключване по начин, че говедо, по отношение на което условията за отпускане на горепосочената премия не са били изпълнени, да бъде приведено в съответствие с условията за отпускане на премия за клане.

60 Като се вземат предвид предходните съображения, на третия и на четвъртия въпрос трябва да се отговори, че членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 не се прилагат към изключване от ползването на премия за клане за говедо, данните за чието преместване до или от стопанството не са подадени в компютризираната база данни в срока, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, по такъв начин, че въпросното говедо да бъде приведено в съответствие с условията за отпускане на премия за клане, дори тези данни, предадени със закъснение в посочената база, да са точни.

По петия въпрос

61 С петия си въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 11 от Регламент № 3887/92 и/или член 22 от Регламент № 1760/2000, и/или член 47, параграф 2 от Регламент № 2419/2001 трябва да се тълкуват в смисъл, че държава-членка може да намали или изключи правото на премия за

клане чрез налагането на национална санкция, имаща за цел да гарантира спазването на общностната правна уредба.

62 Най-напред трябва да се уточни, че както е видно от точки 54 и 55 от настоящото решение, щом като Регламент № 2419/2001 по принцип не е приложим към фактите в главното производство и щом като изводите, направени в решението по дело Gerken, цитирано по-горе, позволяват прилагането с обратна сила на санкциите, предвидени в този регламент, само в случаите, в които те са по-леки по отношение на съответното поведение, член 47, параграф 2 от посочения регламент, който предвижда възможността за кумулиране на санкции, както национални, така и общностни, не може да се прилага с обратна сила и следователно не би могъл да се приложи в главното производство.

63 На следващо място трябва да се изтъкне, че целите на Регламент № 3887/92 съгласно седмо и девето съображение от него са ефикасен контрол на спазването на разпоредбите в областта на помощите от Общността и установяване на разпоредби, насочени към ефективно предотвратяване и санкциониране на нередовностите и измамите (вж. Решение от 16 май 2002 г. по дело Schilling и Nehring, C-63/00, Recueil, стр. I-4483, точка 25, както и Решение по дело Gerken, цитирано по-горе, точка 41).

64 В това отношение, що се отнася до заявленията за премия за клане на говеда, посоченият регламент предвижда по прецизен начин санкциите, състоящи се в намаления и изключвания от общия размер на общностната помощ, които се прилагат в случай на нередовност. Така той създава система от общи правила, имаща за цел да защити финансовите интереси на Европейската общност.

65 От това следва, че държавите-членки не могат да предвидят национални санкции, състоящи се в намаления и изключвания от общия размер на общностната помощ, за която може да претендира животновъд, подал

заявление за отпускане на премия за клане, щом като санкции от такова естество вече са подробно уредени с Регламент № 3887/92.

66 Такова тълкуване впрочем съответства на изричната формулировка в член 51 от Регламент № 2419/2001 и в член 75 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210), заменил Регламенти № 3887/92 и № 2419/2001, съгласно който държавите-членки могат да определят подходящи национални санкции за производителите или други субекти, включени в процедурата за отпускане на помощи, само ако тези регламенти не предвиждат подходящи намаления или изключвания.

67 Накрая трябва да се посочи, че това тълкуване не е в противоречие с член 11 от Регламент № 3887/92 и/или член 22 от Регламент № 1760/2000, доколкото не лишава от възможност държавите-членки да приемат национални санкции от естество, различно от естеството на санкциите, състоящи се в намаления и изключвания, които са предвидени в Регламент № 3887/92.

68 Като се вземат предвид предходните съображения, на петия въпрос следва да се отговори, че член 11 от Регламент № 3887/92 и/или член 22 от Регламент № 1760/2000 трябва да се тълкува(т) в смисъл, че държава-членка не може да предвиди национални санкции, които се състоят в намаления и изключвания от общия размер на общностната помощ, за която може да претендира животновъд, подал заявление за отпускане на премия за клане, щом като санкции от такова естество вече са подробно уредени с Регламент № 3887/92.

По шестия и седмия въпрос

69 Като се вземе предвид отговорът, даден на петия въпрос, не следва да се дава отговор на шестия и седмия въпрос.

По съдебните разноски

70 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Член 21 от Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо трябва да се тълкува в смисъл, че неспазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за преместването на едно говедо до или от едно стопанство, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета, води до несъответствие с условията за отпускане на премия за клане за говедото и следователно до изключване от ползването на тази премия за това животно.**

2) **Разглеждането на втория преюдициален въпрос не е разкрило какъвто и да било елемент от такова естество, което от гледна точка на принципа на пропорционалността да засегне действителността на член 21 от Регламент № 1254/1999, доколкото според него говедо, за което не е бил спазен срокът за уведомяване, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, не отговаря на условията за отпускане на премия за клане и следователно води до изключване от ползването на тази премия за това животно.**

3) **Членове 44 и 45 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 на Комисията от 11 декември 2001 година за установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността, установени с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета, не се прилагат към изключване от ползването на премия за клане за говедо, данните за чието преместване до или от стопанството не са подадени в компютризираната база данни в срока, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, по такъв начин, че въпросното говедо да бъде приведено в съответствие с условията за отпускане на премия за клане, дори тези данни, предадени със закъснение в посочената база, да са точни.**

4) **Член 11 от Регламент (ЕИО) № 3887/92 на Комисията от 23 декември 1992 година за установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността и/или член 22 от Регламент № 1760/2000 трябва да се тълкуват в смисъл, че държава-членка не може да предвиди национални санкции, които се състоят в намаления и изключвания от общия размер на общностната помощ, за която може да претендира животновъд, подал заявление за отпускане на премия за клане, щом като санкции от такова естество вече са подробно уредени с Регламент № 3887/92.**

Подписи